

Tina la Transformada

Talamanca

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Pista forestal Viladordis-Talamanca km 6, 08279 Talamanca
Emplaçament Pista forestal Viladordis-Talamanca. Un cop creuem el riu seguim uns 1550m i la trobem l'esquerra

Coordenades:

Latitud: 41.72562
Longitud: 1.89241
UTM Est (X): 407878
UTM Nord (Y): 4619906

Classificació

Número de fitxa 08277-11
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: La tina ha perdut parcialment la coberta i hi ha crescut vegetació a l'interior.
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL 612-I
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 001A00008
Autoria de la fitxa Quim Serdà Manau
Data de registre de la fitxa: dj., 10/05/2007 - 02:00

Descripció

Es tracta d'una construcció constituïda per una tina i les restes d'una edificació auxiliar. La planta de la tina és de forma circular. La part inferior dels murs és construïda amb pedra i morter de calç i l'interior era recobert de rajoles de ceràmica envernissada lleugerament corbades de les quals tan sols en resten quatre peces. La part superior dels murs és feta amb pedra sense material d'unió, i s'hi localitzen tres finestres i l'entrada a la tina. Aquesta és de forma rectangular amb una llinda de 197 cm x 65 cm x 8 cm. Sobre els murs s'estén el voladís, fet amb pedres més planeres. La coberta era feta amb el mètode d'aproximació de filades; actualment però, tan sols en queden les filades més pròximes al mur. No s'ha localitzat el broc, que segurament ha estat segellat amb morter de calç o bé s'ha tapat amb una pedra. El conjunt de la construcció es troba força deteriorat. La runa de la mateixa construcció omple el fons del dipòsit conjuntament amb una figuera que hi ha crescut. AADD (2005:168) Planta: circular Orientació: Nord-Est Porta (alçada x amplada): 110 cm x 95 cm Diàmetre interior: 240 cm Alçada del dipòsit: 240 cm Volum en litres: 10.850 Gruix de les parets: 57 cm Rajoles: 39'5 cm x 39'5 cm Conservació de les parets: desperfectes Conservació del sostre: desaparegut Conservació rajoles: desaparegudes

Història

El recipient fonamental per a l'elaboració del vi al Bages a partir del segle XVII era la tina. A l'edat mitjana la verema era xafada en un recipient de fusta que es coneixia amb el nom de follador i el most s'abocava després en un cup de fusta on es fermentava. L'evolució va portar a la construcció de cups o tines de pedra. Eren rodones o quadrades, fetes amb pedra i morter de calç i impermeabilitzades amb cairons o grans rajoles envernissades de color rogenc. Les tines enmig de les vinyes són la mostra més viva del passat vitivinícola de la comarca del Bages. A principis del XVIII la vinya ja era molt important a la zona del pla. A partir d'aquest moment es va viure una extensió del conreu al Bages, fet que farà proliferar la construcció d'aquest tipus d'estructures de tipus rural. La dificultat de transportar la verema per camins de bast, és a dir, per camins on només passava un animal, i la mateixa escassetat d'animals, determinà la localització de les tines. Tenir la tina a casa era l'opció més lògica en els pobles del pla, on les distàncies eren petites i els camins més bons permetien transportar la verema fins a casa. La problemàtica es presentava en llocs com el terme de Talamanca, d'orografia accidentada, d'hàbitat dispers, i amb camins dolents i enfilats que feien la distància entre la vinya i la casa més llarga. Una opció davant d'això doncs, consistia a construir la tina a tocar del mas principal, mentre que l'altre opció fou construir la tina a la mateixa vinya, de manera que, quan es veremava el raïm, anava directe a la tina. Amb la fil-loxera i el progressiu abandonament del camp a principis del segle XX, aquestes tines entren en desús. BALLBÈ (1993:7) Les tines enmig de les vinyes responen a un fenomen exclusiu de les Valls del Montcau. Cap altra comarca vitícola de Catalunya gaudeix d'aquest tret específic.

Bibliografia

AA.DD (2005). Tines a les valls del Montcau. Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Farell Editors, Sant Vicenç de Castellet. BALLBÈ, Miquel (1993). Tines al mig de les vinyes a la comarca del Bages. Centre d'Estudis del Bages, Manresa.

